Walter Wurzburger—Sheloshim (5/13/02)

I heart-broken as rise to spk eulogy f my friend/colleague WW, membr fac YU/RCA I know him > 50 years

Was an <u>excellent Rabbi</u>—I recall his serve in Boston (<u>w Rav</u>...), then Toronto (they dejectd tht he left); & finally Far Rockwy. My successor at TRADITION. Co-autrhrd "Treasury TRAD"

He was the <u>ideal</u> of a <u>scholarly Rabbi</u>—studied philo Harvard, taught at YC(ince 67) Bt>teachr of philo; <u>was a philospher</u>—ideas were real t him, almst <u>artifets of the mind</u>

As a result—affectd his persulty: transcendd pettiness...He livd/experienced grt thoughts. Was a Ray, a Lamdan—and also a man of culture, a thinker I owe t him my intrst in RHV—T.L.....

Let me spk a bit about <u>scope of his intellct</u> by referring ז"ב דף נ"ב —tod's יומי יומי פרש שנים w referring ב"ב דף נ"ו (explain)

<u>משנה</u>: שלשה אחים ואחד מצטרף עמהם (דהיינו אח לשנה אח לשנה ואחד עם האח, שאותו אחד מעיד עם כולן) הרי אלו שלש עדיות, (- ולהכי כשר עדותן דאשתא דקא מסהיד האי לא קמסהיד האי ואין כאן שני עדים קרובים בעדות אחת.)

גמי. מתני' דלא כרבי עקיבא; [דלר"ע לא מהני עדותן כלל הואיל וכל אחד אין מעיד על חזקה שלימה דשלש שנים אלא על שליש חזקה והיינו חצי דבר.] דתניא, א"ר יוסי: כשהלך אבא חלפתא אצל רבי יוחנן בן נורי ללמוד תורה, ואמרי לה: ר' יוחנן בן נורי אצל אבא חלפתא ללמוד תורה, אמר לו: הרי שאכלה שנה א' בפני שנים, ב' בפני שנים, ג' בפני שנים, מהו? אמר לו: הרי זו חזקה; אמר לו: אף אני אומר כן, אלא שר"ע חולק בדבר זה, שהיה ר"ע אומר: +דברים י"ט+ דבר - ולא חצי דבר

The Tannaim thus disagree on the nature of the testimony. The Mishna holds that each set of witnesses is focused on an individual year. They are "specialists" and their testimony is combined and is accepted as valid TITU for all 3 years. R. Akiva, however, disagrees. Unless they see the whole process, testfy to all 3 yrs as continuum—each is disqualified bec none offered testimony for all 3 yrs. No ½ way measures

I hv grt respct f scholars of narrow focus—they often provide info tht is important for the synthesizers. But WW was not tht kind thinkr. Was more in sprt of R. Akiva—must see whole picture, must acknowledge context, .ideational envirnmnt...Broad/open/his curiosity & search f truth led him to t tk all learning into scope hs theology/philo

I always noticed a certain sadnss, or *grarvitas*..t any persnl problms, bt rathr to th kind of sobriety that issues both fr the process of ratiocination/intellection, and fr the philos'c pessimism tht afflicts those who take ideas seriously. I offten kbbitzed about his *Weltscyhmerz*, as if he carried th burden of the universe on his shoulders. His intelletl pain/suffrg vindicatd f me th words of Kohelth (1:18): יוֹטיף דעת יוֹטיף מכאוב

Indeed, there was some'g of Kohelet about him—sad/brooding/wise, as if he saw deepr int the human condition, and vindctd too words Hillel: נוח לו לאדם שנברא יותר משנברא, עכשר שנברא משלא נברא. נמנו וגמרו: נוח לו לאדם שלא נברא יותר משנברא, עכשר שנברא

We hv lost a grt & profound rabb'c thinkr, a grt and caring Rabbi, a grt & senstv tchr, a grt & kindly humn being. תנצב"ה